

DIRECTIVA 2014/57/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 16 aprilie 2014
privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului actului legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) O piață financiară integrată și eficientă, precum și o mai mare încredere din partea investitorilor necesită integritate. Funcționarea fără probleme a piețelor valorilor mobiliare și încrederea publică în piețe sunt condiții prealabile pentru creștere economică și bunăstare. Abuzurile de piață periclitează integritatea piețelor financiare și încrederea publicului în valorile mobiliare, instrumentele financiare derivate și indicii de referință.
- (2) Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a completat și a actualizat cadrul legislativ al Uniunii cu scopul de a proteja integritatea pieței. De asemenea, aceasta a solicitat statelor membre să se asigure că autoritățile competente au competența de a detecta și a investiga abuzurile de piață. Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a impune sancțiuni penale, Directiva 2003/6/CE a solicitat totodată statelor membre să se asigure că se pot lua măsuri administrative corespunzătoare sau că pot fi aplicate sancțiuni administrative persoanelor responsabile de încălcarea normelor naționale de punere în aplicare a directivei respective.
- (3) Conform recomandărilor din raportul din 25 februarie 2009 al Grupului la nivel înalt pentru supraveghere financiară în UE prezidat de Jacques de Larosière (denumit în continuare „grupul de Larosière”), un cadru prudențial și de conduită profesională solid pentru sectorul financiar trebuie să se bazeze pe regimuri robuste de supraveghere și de sancționare. În acest scop, grupul de Larosière a considerat că autoritățile de supraveghere trebuie să dispună de competențe suficiente pentru a acționa și că ar trebui să existe, de asemenea, regimuri de sancțiuni uniforme, severe și disuasive împotriva tuturor infracțiunilor financiare, sancțiuni care ar trebui aplicate eficient, pentru a menține integritatea pieței. Grupul de Larosière a concluzionat că regimurile de sancțiuni ale statelor membre sunt în general slabe și neomogene.

⁽¹⁾ JO C 161, 7.6.2012, p. 3.

⁽²⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 64.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 4 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO L 96, 12.4.2003, p. 16).

- (4) Un cadru legislativ funcțional privind abuzul de piață necesită o aplicare eficientă. Evaluarea regimurilor naționale de sancțiuni administrative în temeiul Directivei 2003/6/CE a arătat că nu toate autoritățile competente naționale dispuneau de un set de competențe prin care să asigure sancțiuni adecvate pentru abuzul de piață. În special, nu toate statele membre prevedeau sancțiuni administrative pecuniare pentru utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței, iar nivelul sancțiunilor varia considerabil între statele membre. Așadar, este necesar un nou act legislativ care să garanteze aplicarea unor norme minime comune pe întreg teritoriul Uniunii.
- (5) Adoptarea de sancțiuni administrative de către statele membre s-a dovedit a fi, până în prezent, insuficientă pentru a asigura respectarea normelor de prevenire și de combatere a abuzului de piață.
- (6) Este esențial ca respectarea normelor privind abuzul de piață să fie întărită prin dispunerea de sancțiuni penale, care să demonstreze o dezaprobare socială mai puternică în comparație cu sancțiunile administrative. Stabilirea de infracțiuni cel puțin pentru formele grave de abuz de piață stabilește limite clare pentru tipurile de comportamente care sunt considerate deosebit de inacceptabile și transmite publicului și potențialilor infractori mesajul că autoritățile competente iau foarte în serios astfel de comportamente.
- (7) Nu toate statele membre au prevăzut sancțiuni penale pentru anumite tipuri de încălcări grave ale dreptului intern care pune în aplicare Directiva 2003/6/CE. Abordările divergente ale statelor membre periclitează uniformitatea condițiilor de funcționare pe piața internă și pot încuraja anumite persoane să se implice în abuzuri de piață în statele membre care nu aplică sancțiuni penale pentru astfel de infracțiuni. Mai mult, până în acest moment, nu a existat o înțelegere la nivelul Uniunii privind comportamentele care sunt considerate a constitui o încălcare gravă a regulilor privind abuzul de piață. Prin urmare, ar trebui stabilite norme minime cu privire la definirea infracțiunilor comise de persoane fizice, răspunderea persoanelor juridice și sancțiunile relevante. Normele minime comune ar face posibilă, de asemenea, utilizarea unor metode de investigație mai eficiente, precum și cooperarea mai eficientă în interiorul statelor membre și între acestea. Având în vedere criza financiară, este evident că manipularea pieței are potențialul de a provoca prejudicii pe scară largă asupra vieții a milioane de oameni. Scandalul legat de Libor, care a scos în evidență un caz grav de manipulare a indicilor de referință, a demonstrat că problemele relevante și lacunele existente în acest domeniu au un impact major asupra încrederii pieței și pot conduce la pierderi considerabile pentru investitori și la denaturarea economiei reale. Absența unui regim comun de sancțiuni penale la nivelul Uniunii oferă autorilor de abuzuri de piață ocazia de a profita de regimuri mai puțin ferme în unele state membre. Impunerea de sancțiuni penale pentru abuzul de piață va avea un efect mai puternic de descurajare a potențialilor infractori.
- (8) Introducerea sancțiunilor penale de către toate statele membre cel puțin în cazul celor mai grave infracțiuni de abuz de piață este, prin urmare, esențială pentru asigurarea implementării eficiente a politicii Uniunii de combatere a abuzului de piață.
- (9) Pentru ca domeniul de aplicare al prezentei directive să fie aliniat la cel al Regulamentului (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, tranzacțiile cu acțiuni proprii efectuate în cadrul programelor de răscumpărare și tranzacțiile cu valori mobiliare sau cu instrumente asociate pentru stabilizarea valorilor mobiliare; tranzacțiile, ordinele sau comportamentul în vederea aplicării politicii monetare, de administrare a ratei de schimb sau a datoriei publice; activitățile asociate certificatelor de emisii desfășurate în cadrul politicii Uniunii în domeniul climatic; și activitățile desfășurate în cadrul politicii agricole comune și al politicii comune în domeniul pescuitului ale Uniunii ar trebui excluse din sfera de aplicare a prezentei directive.
- (10) Statele membre ar trebui să aibă obligația de a prevedea, cel puțin pentru cazurile grave de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate, de manipulare a pieței și de divulgare ilegală a informațiilor privilegiate, că acestea constituie infracțiuni atunci când sunt comise cu intenție.
- (11) În sensul prezentei directive, utilizarea abuzivă și divulgarea ilegală a informațiilor privilegiate ar trebui să fie considerate grave, în cazuri precum cele în care impactul asupra integrității pieței, profitul concret sau potențial obținut sau pierderea evitată, nivelul de prejudiciu cauzat pieței sau valoarea globală a instrumentelor financiare este mare. Alte circumstanțe care ar putea fi luate în considerare sunt, de exemplu, cazul în care infracțiunea a fost comisă în cadrul unei organizații criminale sau cazul în care persoana în cauză a mai săvârșit anterior o infracțiune similară.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (a se vedea pagina 1 a prezentului Jurnal Oficial).

- (12) În sensul prezentei directive, manipularea pieței ar trebui să fie considerată gravă, în cazuri precum cele în care impactul asupra integrității pieței, profitul concret sau potențialul obținut sau pierderea evitată, nivelul de prejudiciu cauzat pieței, nivelul de modificare a valorii instrumentului financiar sau a contractului spot pe mărfuri sau valoarea fondurilor utilizate inițial sunt mari sau în cazul în care manipularea este comisă de o persoană angajată sau care lucrează în sectorul financiar sau pentru o autoritate de supraveghere sau de reglementare.
- (13) Din cauza efectelor negative ale tentativelor de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate și de manipulare a pieței asupra integrității piețelor financiare și a încrederii investitorilor în respectivele piețe, aceste forme de comportament ar trebui, de asemenea, incriminate ca infracțiuni.
- (14) Prezenta directivă ar trebui să oblige statele membre să prevadă în dreptul intern sancțiuni penale pentru utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate, manipularea pieței și divulgarea ilegală a informațiilor privilegiate cărora li se aplică prezenta directivă. Prezenta directivă nu ar trebui să creeze obligații privind aplicarea, în cazuri individuale, a unor astfel de sancțiuni sau a oricărui alt sistem disponibil de aplicare a legii.
- (15) Prezenta directivă ar trebui să oblige statele membre să se asigure că și instigarea și complicitatea la astfel de infracțiuni sunt incriminate.
- (16) Pentru ca sancțiunile pentru infracțiunile prevăzute în prezenta directivă să fie eficiente și disuasive, ar trebui stabilit un nivel minim al pedepsei maxime cu închisoarea.
- (17) Prezenta directivă ar trebui aplicată ținându-se cont de cadrul legislativ stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 596/2014 și normele de punere în aplicare a acestuia.
- (18) Pentru a se asigura implementarea eficientă a politicii europene de garantare a integrității piețelor financiare, stabilită în Regulamentul (UE) nr. 596/2014, statele membre ar trebui să extindă angajarea răspunderii pentru infracțiunile prevăzute în prezenta directivă pentru a include și persoanele juridice, prin impunerea de sancțiuni penale sau fără caracter penal sau de alte măsuri care să fie eficiente, proporționale și disuasive, de exemplu, cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 596/2014. Aceste sancțiuni sau alte măsuri pot include publicarea unei hotărâri finale privind o sancțiune, inclusiv a identității persoanei juridice responsabile, cu respectarea drepturilor fundamentale, a principiului proporționalității și ținând seama de riscurile pentru stabilitatea piețelor financiare și de anchetele în curs. Statele membre ar trebui, dacă acest lucru este necesar și în cazul în care dreptul intern prevede angajarea răspunderii penale a persoanelor juridice, să extindă răspunderea penală menționată, în conformitate cu dreptul intern, pentru a include și infracțiunile prevăzute în prezenta directivă. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre de a publica hotărâri finale privind angajarea răspunderii sau privind sancțiunile.
- (19) Statele membre ar trebui să adopte măsurile necesare pentru a asigura faptul că autoritățile responsabile cu aplicarea legii, autoritățile judiciare și alte autorități competente responsabile cu anchetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute de prezenta directivă au acces la măsuri eficiente de investigare. Ținând seama, printre altele, de principiul proporționalității, utilizarea unor astfel de măsuri în conformitate cu dreptul intern ar trebui să fie corespunzătoare naturii și gravității infracțiunilor care fac obiectul anchetei.
- (20) Dat fiind faptul că prezenta directivă prevede norme minime, statele membre pot adopta sau menține norme de drept penal mai severe pentru abuzul de piață.
- (21) Statele membre pot prevedea, de exemplu, faptul că manipularea pieței comisă din imprudență sau din neglijență gravă constituie o infracțiune.
- (22) Obligațiile din prezenta directivă de a impune sancțiuni persoanelor fizice sau juridice în dreptul intern nu scutesc statele membre de obligația de a prevedea în dreptul intern sancțiuni administrative și alte măsuri pentru încălcările prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazului în care statele membre au decis, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 596/2014, să prevadă în dreptul intern doar sancțiuni penale pentru astfel de încălcări.

- (23) Domeniul de aplicare al prezentei directive este stabilit în așa fel încât să completeze și să asigure punerea în aplicare eficientă a Regulamentului (UE) nr. 596/2014. Având în vedere că prezenta directivă prevede sancțiuni pentru infracțiunile care sunt comise cu intenție cel puțin în cazul infracțiunilor grave, în cazul încălcărilor Regulamentului (UE) nr. 596/2014 nu este necesar să se demonstreze că au fost comise intenționat sau ca aceste încălcări să fie calificate drept grave. În aplicarea dreptului intern care transpune prezenta directivă, statele membre ar trebui să se asigure că impunerea de sancțiuni penale pentru infracțiunile în conformitate cu prezenta directivă și de sancțiuni administrative în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 596/2014 nu duce la o încălcare a principiului *non bis in idem*.
- (24) Fără a aduce atingere normelor generale de drept penal intern cu privire la aplicarea și executarea pedepselor, ținând seama de circumstanțele concrete ale fiecărui caz individual, impunerea sancțiunilor ar trebui să fie proporțională, luând în considerare profiturile realizate sau pierderile evitate de persoanele considerate responsabile, precum și daunele aduse altor persoane în urma infracțiunii comise și, dacă este cazul, daunele aduse funcționării piețelor sau economiei în general.
- (25) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea aplicării pe teritoriul Uniunii a sancțiunilor penale cel puțin pentru abuzul de piață grav, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul UE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (26) Intensificarea activităților transfrontaliere necesită o cooperare eficientă și eficace între autoritățile naționale care au competențe în domeniul anchetării și urmăririi penale a infracțiunilor de abuz de piață. Organizarea și competențele autorităților naționale din diferite state membre nu ar trebui să creeze obstacole în calea cooperării acestora.
- (27) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta) astfel cum acestea sunt recunoscute de Tratatul UE. Mai precis, directiva ar trebui aplicată cu respectarea corespunzătoare a dreptului la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8), a libertății de exprimare și de informare (articolul 11), a libertății de a desfășura o activitate comercială (articolul 16), a dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47), a prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare (articolul 48), a principiilor legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor (articolul 49), precum și a dreptului de a nu fi judecat și condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune în cadrul procedurilor penale (articolul 50).
- (28) În punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să garanteze respectarea drepturilor procesuale ale persoanelor suspectate sau inculcate în cadrul procedurilor penale. Obligațiile stabilite de prezenta directivă nu aduc atingere obligațiilor statelor membre în temeiul dreptului Uniunii privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale. Nicio dispoziție din prezenta directivă nu este destinată să restrângă libertatea presei sau libertatea de exprimare în mass-media în măsura în care acestea sunt garantate în Uniune și în statele membre, în special în temeiul articolului 11 din Cartă și al altor dispoziții relevante. Ar trebui să se sublinieze acest lucru, mai ales în ceea ce privește divulgarea informațiilor privilegiate în conformitate cu dispozițiile referitoare la o astfel de divulgare din prezenta directivă.
- (29) Fără a aduce atingere articolului 4 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul UE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (30) În conformitate cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul UE și la TFUE, Irlanda a notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (31) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul UE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(32) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a emis un aviz la 10 februarie 2012 ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește norme minime pentru sancțiuni penale aferente utilizării abuzive a informațiilor privilegiate, divulgării ilegale a informațiilor privilegiate și manipulării pieței, pentru a garanta integritatea piețelor financiare din Uniune și pentru a spori protecția investitorilor și încrederea în aceste piețe.

(2) Prezenta directivă se aplică:

- (a) instrumentelor financiare admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată;
- (b) instrumentelor financiare tranzacționate în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare (MTF), admise la tranzacționare în cadrul unui MTF sau pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare în cadrul unui MTF;
- (c) instrumentelor financiare tranzacționate în cadrul unui sistem organizat de tranzacționare (OTF);
- (d) instrumentelor financiare necuprinse la literele (a), (b) sau (c), al căror preț sau valoare depinde de prețul sau valoarea unui instrument financiar menționat la literele respective sau are un efect asupra acestora și care poate include, dar nu se limitează la swapuri pe riscul de credit și contracte pe diferență.

Prezenta directivă se aplică, de asemenea, comportamentelor sau tranzacțiilor, inclusiv oferte, legate de licitarea pe o platformă de licitație autorizată ca o piață reglementată a certificatelor de emisii sau a altor produse licitate pe baza acestora, inclusiv atunci când produsele licitate nu sunt instrumente financiare, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei ⁽²⁾. Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice referitoare la ofertele depuse în contextul unei licitații, dispozițiile din prezenta directivă referitoare la ordinele de tranzacționare se aplică și acestor oferte.

(3) Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) tranzacțiilor cu acțiuni proprii efectuate în cadrul programelor de răscumpărare, în cazul în care respectivele tranzacții se desfășoară în conformitate cu articolul 5 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
- (b) tranzacțiilor cu valori mobiliare sau cu instrumente asociate menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 pentru stabilizarea valorilor mobiliare, în cazul în care respectivele tranzacții se desfășoară în conformitate cu articolul 5 alineatele (4) și (5) din regulamentul respectiv;
- (c) tranzacțiilor, ordinelor sau comportamentelor desfășurate în vederea aplicării politicii monetare, de administrare a ratei de schimb sau a datoriei publice în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, ordinelor de tranzacții sau comportamentelor desfășurate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din regulamentul respectiv, activităților desfășurate în cadrul politicii Uniunii în domeniul climei în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din regulamentul respectiv sau activităților desfășurate în cadrul politicii agricole comune sau al politicii comune în domeniul pescuitului a Uniunii, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din regulamentul respectiv.

(4) Articolul 5 se aplică, de asemenea:

- (a) contractelor spot pe mărfuri care nu sunt produse energetice angro, atunci când tranzacția, ordinul sau comportamentul are un efect asupra prețului sau valorii unui instrument financiar menționat la alineatul (2) din prezentul articol;

⁽¹⁾ JO C 177, 20.6.2012, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO L 302, 18.11.2010, p. 1).

(b) tipurilor de instrumente financiare, inclusiv contractelor derivate sau instrumentelor financiare derivate pentru transferul riscului de credit, atunci când tranzacția, ordinul, oferta sau comportamentul are sau poate avea un efect asupra prețului sau valorii contractului spot pe mărfuri, în cazul în care prețul sau valoarea depinde de prețul sau valoarea respectivelor instrumente financiare;

(c) comportamentului în ceea ce privește indicii de referință.

(5) Prezenta directivă se aplică oricărei tranzacții, ordin sau comportament care are legătură cu orice instrumente financiare menționate la alineatele (2) și (4), indiferent dacă tranzacția, ordinul sau comportamentul respectiv se desfășoară sau nu într-un loc de tranzacționare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „instrument financiar” înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
2. „contract spot pe mărfuri” înseamnă un contract spot pe mărfuri astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
3. „program de răscumpărare” înseamnă tranzacții cu acțiuni proprii în conformitate cu articolele 21-27 din Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;
4. „informații privilegiate” înseamnă informații în sensul articolului 7 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
5. „certificat de emisii” înseamnă un certificat de emisii astfel cum este definit la anexa I secțiunea C punctul 11 din Directiva 2014/65/UE;
6. „indice de referință” înseamnă orice indice de referință astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
7. „practici comerciale admise” înseamnă anumite practici comerciale care sunt acceptate de autoritățile competente ale unui stat membru în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
8. „stabilizare” înseamnă o măsură de stabilizare astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
9. „piață reglementată” înseamnă o piață reglementată în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE;
10. „sistem multilateral de tranzacționare”, respectiv „MTF”, înseamnă un sistem multilateral de tranzacționare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Directiva 2014/65/UE;
11. „sistem organizat de tranzacționare”, respectiv „OTF”, înseamnă un sistem organizat de tranzacționare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 23 din Directiva 2014/65/UE;
12. „loc de tranzacționare” înseamnă un loc de tranzacționare în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE;

⁽¹⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2011/61/UE și a Directivei 2002/92/CE (a se vedea pagina 349 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽²⁾ Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO L 315, 14.11.2012, p. 74).

13. „produs energetic angro” înseamnă un produs energetic angro astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (¹);
14. „emitent” înseamnă un emitent astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 21 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014.

Articolul 3

Utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate, recomandarea sau determinarea unei alte persoane să participe la practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate, recomandarea sau determinarea unei alte persoane să participe la practici de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate, astfel cum sunt menționate la alineatele (2)-(8), constituie infracțiuni, cel puțin în cazuri grave și atunci când actele sunt comise cu intenție.

(2) În sensul prezentei directive, utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate are loc atunci când o persoană deține informații privilegiate și utilizează aceste informații pentru a achiziționa sau a ceda instrumente financiare la care se referă informațiile respective, în nume propriu sau în numele unui terț, direct sau indirect.

(3) Prezentul articol se aplică oricărei persoane care deține informații privilegiate ca urmare a faptului că persoana respectivă:

- (a) este membră în organele administrative, de conducere sau de supraveghere ale emitentului sau ale participantului pe piața certificatelor de emisii;
- (b) deține o parte din capitalul emitentului sau al participantului pe piața certificatelor de emisii;
- (c) are acces la informații prin natura postului ocupat, a profesiei sau a sarcinilor profesionale; sau
- (d) este implicată în activități infracționale.

Prezentul articol se aplică, de asemenea, oricărei persoane care a obținut informații privilegiate în alte împrejurări decât cele menționate la primul paragraf, în cazul în care persoana respectivă știe că sunt informații privilegiate.

(4) Utilizarea informațiilor privilegiate prin anularea sau modificarea unui ordin privind un instrument financiar la care se referă informațiile, în cazul în care acel ordin a fost emis înainte ca persoana în cauză să cunoască informațiile privilegiate, se consideră de asemenea ca fiind utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate.

(5) În cazul licitațiilor pentru certificate de emisii sau alte produse licitate pe baza acestora care sunt organizate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1031/2010, utilizarea informațiilor privilegiate menționată la alineatul (4) din prezentul articol cuprinde și prezentarea, modificarea sau retragerea unei oferte de către o persoană în nume propriu sau în numele unui terț.

(6) În sensul prezentei directive, acțiunea de a recomanda sau a determina o altă persoană să se implice în utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate are loc în cazul în care persoana deține informații privilegiate și:

- (a) pe baza informațiilor respective, recomandă unei alte persoane să achiziționeze sau să cedeze instrumentele financiare la care se referă informațiile sau determină persoana respectivă să realizeze o astfel de achiziție sau cedare; sau
- (b) pe baza informațiilor respective, recomandă unei alte persoane să anuleze sau să modifice un ordin privind un instrument financiar la care se referă informațiile respective sau determină persoana respectivă să realizeze anularea sau modificarea respectivă.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie (JO L 326, 8.12.2011, p. 1).

(7) Utilizarea recomandărilor sau a stimulentei prevăzute la alineatul (6) devine utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate în cazul în care persoana care utilizează recomandarea sau stimulentele știe că se bazează pe informații privilegiate.

(8) În sensul prezentului articol, pentru simplul fapt că o persoană deține sau a deținut informații privilegiate nu se consideră că persoana respectivă a utilizat informațiile respective și că ar fi implicată astfel în utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate printr-un act de achiziționare sau cedare, atunci când comportamentul său este calificat drept comportament legitim în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014.

Articolul 4

Divulgarea ilegală a informațiilor privilegiate

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că divulgarea ilegală a informațiilor privilegiate menționată la alineatele (2)-(5) constituie o infracțiune cel puțin în cazurile grave și dacă s-a comis cu intenție.

(2) În sensul prezentei directive, divulgarea ilegală a informațiilor privilegiate are loc în cazul în care o persoană deține informații privilegiate și divulgă informațiile respective unei alte persoane, cu excepția cazului în care divulgarea se face prin exercitarea normală a postului ocupat, profesiei sau sarcinilor profesionale, inclusiv în cazul în care divulgarea este calificată drept sondare a pieței, efectuată în conformitate cu articolul 11 alineatele (1)-(8) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014.

(3) Prezentul articol se aplică oricărei persoane în situațiile sau circumstanțele menționate la articolul 3 alineatul (3).

(4) În sensul prezentei directive, dezvăluirea recomandărilor sau a mijloacelor de convingere prevăzute la articolul 3 alineatul (6) devine divulgare ilegală a informațiilor privilegiate în temeiul prezentului articol în cazul în care persoana care dezvăluie recomandarea sau modul de determinare știe că acestea se bazează pe informații privilegiate.

(5) Prezentul articol se aplică în conformitate cu necesitatea protejării libertății presei și a libertății de exprimare.

Articolul 5

Manipularea pieței

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că manipularea pieței, astfel cum este menționată la alineatul (2), constituie o infracțiune cel puțin în cazurile grave și atunci când actele sunt comise cu intenție.

(2) În sensul prezentei directive, manipularea pieței reprezintă următoarele tipuri de activități:

(a) efectuarea unei tranzacții, emiterea unui ordin de tranzacționare sau orice alt comportament care:

(i) furnizează indicații false sau înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul unui instrument financiar sau al unui contract spot pe mărfuri conexe; sau

(ii) fixează prețul unuia sau mai multor instrumente financiare sau al unui contract spot pe mărfuri conexe la un nivel anormal sau artificial;

cu excepția cazului în care motivele pentru care persoana care a participat la tranzacții sau a emis ordinele de tranzacționare a acționat astfel sunt legitime și respectivele tranzacții sau ordine de tranzacționare sunt în conformitate cu practicile de piață acceptate la locul de tranzacționare în cauză;

(b) efectuarea unei tranzacții, emiterea unui ordin sau orice altă activitate sau comportament care influențează prețul unuia sau mai multor instrumente financiare sau al unui contract spot pe mărfuri conexe, activitate care recurge la procedee fictive sau orice altă formă de înșelătorie sau artificiu;

- (c) difuzarea de informații prin intermediul mass-mediei, inclusiv pe internet sau prin orice alte mijloace, care oferă semnale false sau înșelătoare referitoare la furnizarea, cererea sau prețul unui instrument financiar, al unui contract spot pe mărfuri conexe sau care fixează prețul unuia sau mai multor instrumente financiare sau al unui contract spot pe mărfuri conexe la un nivel anormal sau artificial, atunci când persoanele care au realizat difuzarea obțin, pentru sine sau pentru altă persoană, foloase sau beneficii ca urmare a difuzării informațiilor în cauză; sau
- (d) transmiterea de informații false sau înșelătoare, furnizarea de date de intrare false sau înșelătoare sau orice alt comportament care manipulează calcularea unui indice de referință.

Articolul 6

Instigare, complicitate și tentativă

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea și complicitatea la infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (2)-(5) și la articolele 4 și 5 sunt incriminate ca infracțiuni.
- (2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (2)-(5) și alineatul (7) și la articolul 5 este incriminată ca infracțiune.
- (3) Articolul 3 alineatul (8) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 7

Sancțiuni penale pentru persoanele fizice

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3-6 se pedepsesc prin sancțiuni penale eficiente, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile menționate la articolele 3 și 5 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin patru ani.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunea menționată la articolul 4 este sancționată cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin doi ani.

Articolul 8

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru infracțiunile menționate la articolele 3-6 comise în beneficiul lor de către orice persoană acționând în nume propriu sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice și care are o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice în cauză, pe baza:
- (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice;
- (b) unei atribuții de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau
- (c) unei atribuții legate de exercitarea controlului în cadrul persoanei juridice respective.
- (2) Statele membre adoptă, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi considerate responsabile atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea infracțiunilor menționate la articolele 3-6 în beneficiul acelei persoane juridice de către o persoană aflată sub autoritatea sa.
- (3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la articolele 3-6.

*Articolul 9***Sancțiuni pentru persoanele juridice**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este antrenată în temeiul articolului 8 este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură și pot include alte sancțiuni, precum:

- (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public;
- (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;
- (c) plasarea sub supraveghere judiciară;
- (d) o măsură de dizolvare judiciară;
- (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

*Articolul 10***Jurisdicție**

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-6, atunci când aceste infracțiuni au fost comise:

- (a) integral sau parțial pe teritoriul lor; sau
- (b) de către unul dintre resortisanții lor, cel puțin în cazurile în care acțiunea constituie o infracțiune acolo unde a fost săvârșită.

(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-6 care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care:

- (a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său; sau
- (b) infracțiunea a fost săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său.

*Articolul 11***Formare**

Fără a aduce atingere independenței judecătorești și diferențelor în organizarea sistemelor judiciare din Uniune, statele membre cer responsabililor de formarea judecătorilor, procurorilor, poliției, personalului judiciar și personalului autorităților competente implicat în proceduri penale să asigure instruirea corespunzătoare a acestor persoane cu privire la obiectivele prezentei directive.

*Articolul 12***Raportare**

Până la 4 iulie 2018, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea prezentei directive și, dacă este necesar, cu privire la necesitatea modificării ei, inclusiv în ceea ce privește interpretarea cazurilor grave, astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (1), la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatul (1), cu privire la nivelul sancțiunilor prevăzute de statele membre și la măsura în care elementele opționale prevăzute de prezenta directivă au fost adoptate.

Raportul Comisiei este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

*Articolul 13***Transpunere**

(1) Statele membre adoptă și publică până la 3 iulie 2016 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 3 iulie 2016, sub rezerva intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 596/2014.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern adoptate în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 14***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 15***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS
